

Sygn. akt III AUa 1392/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SA Marcjanna Górską (spr.)

Sędziowie: SA Anna Kubasiak

SO del. Marcin Rowicki

Protokolant: st.sekr.sądowy Aneta Wąsowicz

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2015 r. w Warszawie

sprawy B. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

o rentę rodzinną

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 28 maja 2014 r. sygn. akt XIV U 196/13

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

(...)M. M. R.

Sygn. akt III AUa 1392/14

UZASADNIENIE

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. z dnia 10 stycznia 2011 r. odmówiono B. O. prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu K. O..

W odwołaniu złożonym od powyższej decyzji B. O. domagała się jej zmiany i przyznania prawa do renty rodzinnej.

W uzasadnieniu odwołania wnioskodawczyni wskazała, że gdyby jej mąż nadal żył uzyskałby prawo do emerytury. Ponadto B. O. podniosła, iż jej mąż K. O. przepracował w Polsce Ludowej 27 lat, w związku z czym wypracował sobie prawo do świadczenia emerytalnego. Zważywszy na fakt, że sam go nie doczekał, środki te powinny zdaniem odwołującej przypaść jej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania ponieważ zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że odwołująca domaga się w renty rodzinnej po zmarłym w dniu (...) 1994 r. mężu K. O.. Wymieniony zmarł 50 lat a zatem nie spełniał warunku wieku wymaganego do nabycia prawa do emerytury. Nie spełniał także warunków do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy albowiem

w ostatnim dziesięcioleciu pozostawał w ubezpieczeniu społecznym przez okres 2 lat, 9 miesięcy i 26 dni, zamiast wymaganych 5 lat a zgon nastąpił po upływie 18 miesięcy od ustania zatrudnienia w dniu 31 grudnia 1986 r. Łączny okres zatrudnienia posiadany przez zmarłego męża wnioskodawczyni wynosił łączne okresy zatrudnienia wynoszące 23 lata, 11 miesięcy i 2 dni.

Nadto organ rentowy wskazał, że w obecnym stanie prawnym nie ma podstaw do stosowania postanowień uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r. I UZP 5/05.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 stycznia 2012r. w sprawie sygn. akt: XIV U 2260/11 oddalono odwołanie B. O. od decyzji z dnia 10 stycznia 2011 r. Na skutek apelacji B. O. od powyższego wyroku, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 10 grudnia 2012r. w sprawie III AUa 1124/12 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Apelacyjny w Warszawie wskazał, iż z ustaleń Sądu Okręgowego nie wynika jaka była przyczyna śmierci K. O., jaki był w tej dacie stan jego zdrowia i czy w związku z tym już wcześniej nie był osobą przynajmniej częściowo niezdolną do pracy, a zbadanie tej okoliczności mogłoby mieć być może wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia. Sąd Apelacyjny podniósł zatem, że skoro decyzja została wydana w określonym stanie prawnym, co do którego nie może być wątpliwości, że zastosowanie znajdowała uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r. i w oparciu o dowody znajdujące się cały czas w aktach rentowych, to też nie ma podstaw do twierdzenia, że organ rentowy nie mógł oprzeć tej decyzji na obowiązujących wówczas przepisach i ich utrwalonej wykładni, a podstawą odmowy miałyby być obowiązujący 9 miesięcy później przepis art. 58 ust. 4 ustawy emerytalnej. Sąd Okręgowy winien zatem jeszcze raz ocenić uprawnienia odwołującej do renty rodzinnej po K. O., po przeprowadzeniu w całości postępowania dowodowego, przesłuchaniu zawnioskowanych świadków na okoliczność pracy zmarłego w gospodarstwie rolnym, dowodów dotyczących jego stanu zdrowia i ewentualnej wcześniejszej, przed datą śmierci, niezdolności do pracy.

Po ponownym rozpoznaniu Sąd Okręgowy w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 28 maja 2014 r. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. z dnia 10 stycznia 2011 r. (nr (...)) w ten sposób, że przyznał B. O. prawo do renty rodzinnej po mężu K. O. zmarłym w dniu (...) marca 1994 r. od dnia 14 grudnia 2010 r.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że B. O. w dniu 6 kwietnia 1994 r. złożyła wniosek o przyznanie jej renty rodzinnej po zmarłym mężu K. O.. Decyzją z dnia 12 maja 1994 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskującej i jej synom prawa do renty rodzinnej wobec braku wymaganego okresu zatrudnienia zmarłego oraz nie spełnienia warunku, że inwalidztwo/śmierć nastąpiło w ciągu 18-tu miesięcy od ustania zatrudnienia. Decyzją z dnia 15 lipca 1994 r. Prezes ZUS przyznał synom P. i S. O. po zmarłym ojcu rentę rodzinną w drodze wyjątku.

W dniu 14 grudnia 2010 r. B. O. złożyła ponowny wniosek o przyznanie jej renty rodzinnej po zmarłym mężu. Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. O. prawa do renty rodzinnej, gdyż zmarły K. O. nie miał ustalonego prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, a także nie spełniał warunków wymaganych do ich przyznania.

W dalszej kolejności Sąd pierwszej instancji ustalił, że w okresie od 4 marca 1960 r. do 14 września 1962 r. K. O. razem z bratem Z. O. pracował w gospodarstwie rolnym rodziców C. i J. O. o powierzchni 10,15 hektarów. Następnie K. O. w okresie od dnia 24 maja 1962 r. do dnia 16 lipca 1963 r. był zatrudniony w (...) Zakładach (...), natomiast w okresie od dnia 18 stycznia 1964 r. do dnia 30 stycznia 1965 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. oraz od dnia 06 kwietnia 1965r. do dnia 31 grudnia 1986 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...).

Sąd Okręgowy wskazał nadto, że biegły specjalista z dziedziny chorób wewnętrznych biorąc pod uwagę dostępną dokumentację medyczną zawartą w aktach sprawy, nie znalazł żadnych podstaw, aby uznać, że K. O. był w przeszłości (przed dniem 6 marca 1994 r.) całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej z powodu schorzeń ustroju.

Sąd podniósł, że powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy, aktach rentowych, zeznań świadków i odwołującej się, jak również na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu chorób wewnętrznych.

Oceniając tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie jest zasadne i podlega uwzględnieniu. Sąd wskazał, że zgodnie z art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) prawo do renty rodzinnej przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Sąd zauważył, że oceny spełnienia przez osobę zmarłą warunków wymaganych do uzyskania jednego z tych świadczeń, dokonuje się według stanu prawnego obowiązującego w dacie jej śmierci. Z tego też powodu, zdaniem Sądu, trzeba uznać, że obowiązujący od dnia 23 września 2011r. przepis art. 58 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, nie ma zastosowania przy badaniu uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy osoby zmarłej przed tym dniem, dokonywanej dla potrzeb ustalenia uprawnień do renty rodzinnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2013 r., I UK 171/13, niepublikowany). Następnie Sąd pierwszej instancji cytując treść art. 70 ust 1 i 2 i ust 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stwierdził, że bezspornym jest, że wnioskodawczyni w chwili śmierci męża miała ukończone 50 lat. B. O., urodzona (...) spełniła warunek posiadanego wieku, gdyż w dniu śmierci męża, tj. (...) 1994 r. miała ukończone 53 lata.

Zbadania natomiast, zdaniem Sądu Okręgowego, wymagała kwestia dotycząca spełnienia przez K. O. w chwili śmierci warunków do nabycia prawa do renty lub emerytury, przy uwzględnieniu, że przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy.

Sąd wskazał, że zgodnie z art. 57 ust. 1 cytowanej ustawy, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w jednym z okresów składkowych lub nieskładkowych wymienionych w ust. 1 pkt 3 tego przepisu albo niepóźniej niż w ciągu 18-tu miesięcy od ustania tych okresów.

Warunek ten nie jest wymagany dla ubezpieczonego, który jest całkowicie niezdolny do pracy oraz udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 20 lat dla kobiety i 25 lat dla mężczyzny.

Sąd podkreślił, że okolicznością bezsporną w sprawie jest, że K. O. w dacie zgonu posiadał łączny okres składkowy wynoszący 23 lata, 11 miesięcy i 2 dni. Nadto doliczeniu do wskazanego okresu ubezpieczenia podlega okres od 4 marca 1960 r. do 14 września 1962 r., kiedy to K. O. po ukończeniu 16 roku życia pracował w gospodarstwie rolnym rodziców C. i J. O. położonym we wsi K. gmina J..

Następnie cytując treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r. I UZP 5/05, gdzie stwierdzono, że „renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) bez potrzeby wykazywania przewidzianego w art. 58 ust. 2 tej ustawy pięcioletniego okresu składkowego i nieskładkowego przypadającego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy”, Sąd Okręgowy uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwalał na doliczenie do stażu ubezpieczeniowego męża wnioskodawczyni wskazanego wyżej okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w wymiarze 2 lat 6 miesięcy i 10 dni jako okresu składkowego (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach).

Konkludując Sąd pierwszej instancji uznał, że mimo niespełnienia przez męża wnioskodawczynie przesłanek określonych w art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, to z uwagi na fakt, że K. O. legitymował się ponad dwudziestopięcioletnim okresem składkowym i nieskładkowym, spełnił on przesłanki do uzyskania prawa do renty na podstawie art. 57 ust. 2 w/w ustawy, co uzasadnia przyznanie B. O. prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu.

Z tych względów i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

Apelację od tego wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W..

Zaskarżając wyrok w całości apelujący zarzucił mu:

- naruszenie prawa materialnego polegające na niewłaściwym zastosowaniu art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity- Dz. U z 2013 r., poz. 1440, ze zra.), poprzez przyznanie prawa do renty rodzinnej członkowi rodziny zmarłej osoby, która w chwili śmierci nie spełniała warunków wymaganych dla uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy,

- naruszenie prawa materialnego, poprzez zastosowanie obowiązującej od dnia 1 października 2003 r. normy prawnej art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do oceny spełniania warunków prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, przez osobę zmarłą dnia 6 marca 1994 r.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do sądu pierwszej instancji celem ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że mając na względzie datę zgonu K. O., t.j. (...)1994 r., przy ocenie jego uprawnień do renty zastosowanie znajduje przepis art. 32 pkt 3 ustawy z 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. Zgodnie z treścią tego przepisu, koniecznym warunkiem nabycia prawa do renty inwalidzkiej było powstanie inwalidztwa nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia lub okresu równorzędnego. Także obowiązujący obecnie art. 57 ust. 1 pkt 3 u.e.r wymaga, dla nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, aby niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Dla celów renty rodzinnej, za datę powstania niezdolności do pracy przyjmuje się datę śmierci ubezpieczonego. Wprawdzie od powyższego wymogu art. 57 ust. 2 zwalnia takiego ubezpieczonego mężczyznę, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat oraz jest całkowicie niezdolny do pracy, ale przepis ten obowiązuje dopiero od 1 października 2003 r., a zatem nie może być stosowany do oceny uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy osoby zmarłej 6 marca 1994 r.

W rezultacie, zdaniem apelanta, K. O. w dacie zgonu nie spełniał warunków do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż jego ostatni okres zatrudnienia (składkowy) ustał dawniej niż 18 miesięcy przed datą zgonu a zatem także wnioskodawczynie nie mogła nabyć renty rodzinnej, gdyż nie zostały spełnione warunki określone w art. 65 ust. 1 ustawy.

Niezależnie od powyższego, skarżący zauważył, że stosownie do treści art. 10 ust. 2 u.e.r, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach ogólnych są krótsze od okresu wymaganego do przyznania renty, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu uwzględnia się także okresy wymienione w art. 10 ust. 1 pkt 1. A contrario wynika z tego wniosek, że dla potrzeb ustalenia prawa do renty nie uwzględnia się pozostałych okresów wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, a więc przypadających przed dniem 1 lipca 1977 r. okresów prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia, oraz przypadających przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresów pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia.

Wnioskodawczynie B. O. złożyła odpowiedź na apelację domagając się jej oddalenia

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna albowiem podniesione w niej zarzuty okazały się usprawiedliwione.

Przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie było prawo wnioskodawczyni B. O. do renty rodzinnej po mężu K. O. zmarłym w dniu (...)1994 r. Ogólne warunki konieczne dla nabycia prawa do renty rodzinnej określone zostały w cytowanym przez Sąd pierwszej instancji art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity: Dz.U. z 2015 r., poz. 748). Przepis ten stanowi, że renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy (ust. 2).

Dodatkowe wymogi, które muszą być spełnione przez małżonka osoby zmarłej ustanawia przepis art. 70 wymienionej ustawy, cytowany przez Sąd pierwszej instancji.

W sytuacji faktycznej zaistniałej w rozpoznawanej sprawie, rozważania w zakresie trafności zarzutów apelacji, zdaniem Sądu odwoławczego, rozpocząć należało od analizy oceny prawnej oraz wskazań Sądu Apelacyjnego zawartych w wyroku z dnia 10 grudnia 2012 r., a w konsekwencji ustalenia zakresu związania Sądu pierwszej instancji i Sądu odwoławczego przy ponownym rozpoznawaniu sprawy (art. 386 § 6 k.p.c.).

Jak wynika z pisemnych motywów wspomnianego wyżej wyroku z dnia 10 grudnia 2012 r., przywołanych przez Sąd pierwszej instancji, Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że Sąd Okręgowy nie ustalił, jaka była przyczyna śmierci K. O. (pomyłkowo wskazano (...)), jaki był w tej dacie stan jego zdrowia i czy w związku z tym już wcześniej nie był osobą przynajmniej częściowo niezdolną do pracy, wyrażając pogląd, że zbadanie tej okoliczności może mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Nadto Sąd Apelacyjny stwierdził, że skoro decyzja wydana została w określonym stanie prawnym, co do którego nie może być wątpliwości, że zastosowanie znajduje uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., I UZP 5/05 (OSNP 2006/19-20/305), to organ rentowy nie mógł oprzeć decyzji o znowelizowany od dnia 23 września 2011 r. art. 58 ust. 4 ustawy. Sąd wskazał dodatkowo, że w aktach rentowych znajdują się zeznania świadków, z których wynika, że K. O. pracował w gospodarstwie a doliczenie tego okresu do już uwzględnionego, dałoby staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat.

W ocenie Sądu odwoławczego, przedstawione wyżej wskazania Sądu Apelacyjnego w swej istocie zalecają rozważenie uprawnień męża wnioskodawczyni do renty z tytułu niezdolności do pracy w dwóch płaszczyznach. Mianowicie poprzez ustalenie stanu zdrowia K. O. w okresie poprzedzającym datę zgonu i związaną z tym możliwość ewentualnego wcześniejszego powstania niezdolności do pracy oraz rozważenie spełnienia warunków do renty z tytułu niezdolności do pracy przy uwzględnieniu powołanej wyżej uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r.. Jednocześnie Sąd Apelacyjny wskazał na konieczność przesłuchania świadków odnośnie pracy K. O. w gospodarstwie rolnym rodziców.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, że Sąd pierwszej instancji w sposób prawidłowy i niebudzący jakichkolwiek zastrzeżeń ustalił, że brak jest podstaw do uznania, iż niezdolność K. O. powstała w okresie poprzedzającym datę zgonu. Przedmiotowe ustalenie znajduje bowiem uzasadnienie w opinii biegłego, którą Sąd zasadnie uznał za wiarygodną. Także strony nie kwestionowały stanowiska biegłego.

Nie można natomiast, zdaniem Sądu odwoławczego przyjąć, że K. O. spełniał warunki do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, w stanie prawnym obowiązującym przed datą 23 września 2011 r., kiedy to do art. 58 ustawy dodano ust. 4. Trafnie bowiem apelujący organ rentowy zauważył, że sam fakt wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 4 marca 1960 r. do 14 września 1962 r. nie był wystarczający do uznania tego okresu jako składkowego do nabycia uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wprawdzie Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 grudnia 2012 r. zlecił dokonanie ustaleń odnośnie pracy w gospodarstwie rolnym, to jednak przedmiotowe wskazanie nie było równoznaczne z koniecznością uwzględnienia tego okresu. Gdyby bowiem

Sąd Apelacyjny przesądził tę kwestię, to nie byłoby potrzeby zlecenia przesłuchania świadków. W rezultacie ocena tego okresu w aspekcie możliwości jego uwzględnienia do uprawnień emerytalnych, pozostawiona została Sądowi Okręgowemu, który dokonując przedmiotowej oceny winien uwzględnić zasady określone w art. 10 wymienionej wyżej ustawy. Z treści ust. 2 tego przepisu wynika bowiem, że przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, uwzględnia się tylko okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 są krótsze od okresu wymaganego do przyznania renty, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. W stanie faktycznym sprawy, nie ulega jakiegokolwiek wątpliwości, że za okres pracy K. O. w gospodarstwie rolnym rodziców nie zostały opłacone składki na ubezpieczenie społeczne rolników.

Sumując powyższe, uznać należało, że K. O. nie posiadał wymaganych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a tym samym nie spełniał warunków do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W rezultacie wnioskodawczyni, nie nabyła prawa do renty rodzinnej z uwagi na niespełnienie warunków określonych w cytowanym wyżej art. 65 omawianej ustawy. Z tego też powodu odmiennie rozstrzygający wyrok Sądu pierwszej instancji podlegał zmianie.

Na marginesie zauważyć należy, że dla oceny uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy zmarłego w dniu (...) 1994 r. K. O. należało zastosować przepisy obowiązujące w chwili śmierci wyżej wymienionego, t.j. przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 ze zm.), co trafnie zauważa apelujący. Będąc jednak związany oceną prawną i wskazaniem zawartymi w uzasadnieniu Sądu odwoławczego z dnia 10 grudnia 2012 r., Sąd Apelacyjny odstąpił od szczegółowych rozważań w tym zakresie.

Mając powyższe względy na uwadze i mocy art. 386 § 1 k.p.c Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.

Sędziowie: Przewodniczący

(...)

(...)